

for Fiskeriets Vedkommende, navnlig i selve Ringkjøbing Fjord. Det viser sig, at naar der er Udlob — saaledes har det vist sig bl. a. ved Nissum Fjord — med stærk Strømning udad, søger megen værdifuld Fisk mod Strømningen ind i Fjorden, og saa bliver Vandet ogsaa saltere, saa at Fisken bedre kan trives der, den Fisk, som efter sin Natur hører hjemme i det salte Vand. Men sætter man Sluser for, hører det op; saa kan Fisken jo ikke passere Sluserne, og saa gaar man glip af det Gode. Jeg skal lejlighedsvis bemærke, at der jo tidligere har været Østers i Ringkjøbing Fjord. Man har et gammelt Privilegium for Baroniet Nysensten, vedrørende Østersfiskeri i Ringkjøbing Fjord. Om der ved et passende Løb kunde komme Østers igjen, skal jeg ikke kunne sige, jeg antager det dog som en Mulighed; det vil komme an paa, om Vandet kan blive salt nok i Forhold til den store, ferske Vandmasse, som flyder til Ringkjøbing Fjord. Jeg kan altsaa ganske slutte mig til det Ønske, som fremkom fra det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds om, at der maa blive gjort noget ordentligt og virkeligt ved denne Sag, at man benytter dette store Hav, som hidtil har ligget saa dødt, paa den Maade, som det i Virkeligheden kan benyttes, at man skaffer Ringkjøbing By Afgang fra Havet ad den Vej, at man skaffer den prægtige Fisk ind i selve Ringkjøbing Fjord, at man giver de Fiskere, som fiske i Havet, men bo paa Tangen, Lejlighed til at faa et Tilflugtssted, hvor de kunne løbe ind, og at man for Landbrugets Vedkommende skaffer Syltenge, naar Havet kan strømme ind, i Stedet for de døde Enger, som komme frem, saa snart Syltengene gaa over til at blive egentlige Enger. Enhver Landmand veed, hvor værdifuld en Sylteng er i Modsætning til en almindelig, naturlig Græseng, og det er meget store Arealer, som ligge her ved Ringkjøbing Fjord paa den Maade.

N. Andersen (Christed Amts 3dje Valgkreds): Jeg vil ogsaa tillade mig at udtale et Par Ord om Vædringsforslaget under Nr. 221, idet det forekommer mig, at der er en Betragtning, som jeg endnu ikke har hørt fremt, og som man ikke godt kan forbi se ved Bedømmelsen af, om man skal stemme for eller imod dette Forslag. Jeg kan for saa vidt slutte mig til den ærede sidste Taler (Veth), som ogsaa jeg vilde beklage, om Vedtagelsen af det foreliggende Vædringsforslag skulde have til Følge, at det projekterede Baneanlæg til Møen derved skulde blive umuliggjort; thi jeg nærer ikke ringe Sympati for dette Anlæg og mener,

at man bør kunne vente at se det fremmet i en ikke altfor fjærn Fremtid. Men den Forbindelse, der efter mit Skøn er mellem Baneanlægget til Møen og det her foreliggende Vædringsforslag, er, saa vidt jeg har hørt, ikke fyldestgørende omtalt her i Salen. Jeg maa nemlig gøre opmærksom paa, at det Projekt til Bro over Sundet mellem Kallehave og Koster, som det paagældende Jærnbaneudvalg foreslaar, er en Jærnbanebro slet og ret og ikke andet, en Bro, som kun er bestemt til at optage Jærnbaneferdselen, og jeg kan ikke antage, — og dertil slutter jeg mig til den sidste ærede Taler —, at det vilde være muligt at tilvejebringe en fast Forbindelse for andet end Jærnbanetraffikken, idet jeg maa anse det for givet, at det meget betydelige Antal Skibe, der aarlig passere Sundet, ikke kunne være tjente med, at Broens normale Stilling bliver den, at den er lukket for Skibsfarten og aaben for den øvrige Ferdsel. Broens normale Stilling maa efter min Mening være den, at den holdes aaben for Søferdsel og kun lukkes for Søferdselen, idet Toget skal gaa over. Jeg kan ikke tro andet, end at den højtærede Minister maa holde paa det samme, det maa dog vist blive Tilfældet. Naar det er saa, ser jeg ikke, hvorledes Møen i det hele taget kan undvære en Forbindelse for den almindelige Trafik, og jeg kan ikke se, at Vedtagelsen af dette Forslag her om at bygge Dæmninger og Broer ved Kallehave og Koster kan træde hindrende i Vejen i nogen Maade for en eventuel Jærnbane med fast Bro over Sundet, idet den faste Bro kun er til for Jærnbanen og ikke for andet. Uagtet ganske vist et meget lokal-kyndigt Medlem i det andet Ting har sagt mig, at Møen behøver ikke anden Forbindelse end en fast Jærnbanebro, kan jeg ikke ret vel tænke mig, at Møen skulde være vel tjent dermed. Jeg kan ikke forstaa, hvorledes det skulde gaa til, at en Landsdel med en saa betydelig Befolkning med den Trang til en regelmæssig Forbindelse med det øvrige Land, som Møen har, skulde være tjent med at være begrænset i sin Forbindelse med Sjælland til det, som kan ske pr. Jærnbanevogne. Denne Betragtning laa ikke klar for mig i Fjær, derfor vilde jeg ikke stemme enten for eller imod det Forslag, som da foresaa. Jeg havde ikke set, hvad jeg nu har set, at den projekterede Bro kun skal være Jærnbanebro. Jeg havde ikke tænkt mig Skibsfarten saa betydelig, og heller ikke tænkt mig Muligheden af, at man kunde tro, at der kunde tilvejebringes saa store Bæreløb, som der skal til til Anlægget af en fast Bro blot for at føre Jærnbanetraffikken over.